

...ЧУМАК, ЛОРКА, ДЖАЛІЛЬ, ВАПЦАРОВ, ЛУМУМБА...

...І прийшов найкращий вірш до нього...
Був він незбагнений і простий,
був до спазм зворушливий і мудрий,
кожне слово — викупане в сонці,
кожна буква сяяла, мов зірка...
Так, прийшов найкращий вірш до нього
в камері холодній, наче вуж,
в моторшній камері, мов дуло,
у його святу й останню ніч...
Тільки б цвях знайшовся під рукою —
видряпав би вірш на чорнім камені,
хоч би кров'ю записав його...
А коли поставили до стінки,
вирішив катам хоч прочитати,
вже і перше слово прогриміло...
Крізь червону дірочку від кулі
в небо вилетів найкращий вірш...
Він у снах навідує поетів,
він у снах сідає їм на груди,
і вони зриваються...
І плачуть,
бо щасливим тільки
дістається
лиш пір'їна із його крила...

1969

Текст наводимо по книзі [Антологія української поезії](#) (том 6). Українська Радянська поезія. Твори поетів, які ввійшли в літературу після 1958 р. — Київ, видавництво художньої літератури «Дніпро», 1986.